

riet nærede imidlertid Betænkelighed ved at stille Forslag om gennemgribende Ændringer i Ulykkesforsikringsloven, hvorfor man indskrænkede sig til de foran nævnte Forbedringer af Dagpengeydelse. Efter Ministeriets Formening er Tiden endnu ikke inde til at stille Forslag om Forhøjelse af Erstatningsniveauet. Derimod mener man, at Løn- og Prisudviklingen siden Krigens Udbrud gør det paakrævet at gaa til visse midlertidige Forbedringer ogsaa for Invaliditetserstatningers Vedkommende, og man stiller i saa Henseende Forslag væsentlig paa Linie med den Ordning, der har været gældende for Dagpengeydelse efter Lovene af 30. Marts 1940 og 31. Marts 1941.

For Invaliditetserstatninger, der allerede er fastsat pr. 1. April 1942, og som udbetales som Rente (*løbende Renter*), foreslaas ydet et midlertidigt Tillæg paa 30 pCt. af det til Udbetaling kommende Beløb, jfr. Forslagets § 3, Stk. 1. Der er herved taget Hensyn dels til, at Flertallet af de løbende Renter ydes i Anledning af Ulykkestilfælde, der er indtruffet for længere Tid siden, hvorfor de seneste Lønstigninger ikke har kunnet indvirke paa Rentens Størrelse, dels til, at det i Reglen drejer sig om Tilfælde, hvor Invaliditetsgraden er 50 pCt. eller derover, jfr. Ulykkesforsikringslovens § 36, Stk. 1, hvorfor de paagældende maa formenes at være ret vanskeligt stillede.

For saa vidt angaar Invaliditetserstatninger, der er fastsat før 1. April 1942, og som er afgjort ved Udbetaling af et Kapitalbeløb — idet det normalt har drejet sig om Invaliditeter paa under 50 pCt., jfr. Ulykkesforsikringslovens § 36, Stk. 2 — er de paagældende Sager endelig afgjort, og der vil derfor ikke kunne ydes noget Dyrtidstillæg.

Med Hensyn til de *Invaliditetserstatninger*, der fastsættes 1. April 1942 eller senere, maa Ministeriet nære Betænkelighed ved at foreslaa et almindeligt Tillæg til dem alle. Det drejer sig om Ulykkestilfælde, der er indtruffet i det sidst forløbne Aar, og et procentuelt Dyrtidstillæg til alle disse Invaliditetserstatninger vilde derfor være ensbetydende med en Forhøjelse af Erstatningsniveauet.

Direktoratet for Ulykkesforsikringen har som sin Opfattelse udtalt, at Forholdene stiller sig vanskeligst for de tilskadekomne, som uanset at de faktisk har tjent en højere Løn, i Medfør af Ulykkesforsikringslovens § 44, Stk. 4, kun kan faa deres Erstatning beregnet efter en Aarsløn af 2 100 Kr. For saadanne Personer er Nedgangen fra den før Ulykkestilfældet indtjente Løn til den Erstatning, de nu er henvist til, ufor-

holdsømmæssig stor, og det er derfor fra disse Personer, Direktoratet til Stadighed modtager Henvendelser om Forskud og Beklagelser over, at Erstatningerne ikke strækker til.

For de Personers Vedkommende, hvis Erstatning udmaales efter en lavere Aarsløn end Maksimumssatsen, 2 100 Kr., gælder det dels, at Nedgangen fra Løn til Erstatning svarer til, hvad Ulykkesforsikringsloven har forudsat, dels at de stedfundne Lønreguleringer indvirker direkte paa Erstatningen, naar Lønnen faktisk ikke kommer over 2 100 Kr.

Herefter mener man at burde foreslaa, at Maksimumssatsen i Ulykkesforsikringslovens § 44, Stk. 4, for det kommende Aar forhøjes med 30 pCt., saaledes at der ved Erstatningsberegningen kan tages Hensyn til Aarsfortjenester paa indtil 2 730 Kr. Ydes Erstatningen i Form af Rente, vil der herefter for det kommende Aar kunne ydes et Tillæg til Renten til de tilskadekomne, hvis Aarsløn ligger over 2 100 Kr., dog at Tillægget begrænses derved, at der ikke kan tages Hensyn til Fortjenester over 2 730 Kr. Ydes Erstatningen i Form af Kapital, beregnes denne under Hensyn til den hidtil gældende Maksimumssats, 2 100 Kr.; men der gives for det kommende Aar et Tillæg, svarende til det Beløb, hvormed Aars Rente skulde forhøjes, dersom Maksimumssatsen var fastsat til 2 730 Kr., jfr. Forslagets § 3, Stk. 2—3.

IV. Med Hensyn til Forslagets økonomiske Virkninger bemærkes følgende:

Forsikringsselskabernes Merudgifter ved Forlængelsen af de gældende Regler for *Dagpengeydelse* er af Direktoratet for Ulykkesforsikringen anslaaet til ca. 480 000 Kr. for Aaret 1942—43, medens de tilsvarende Udgifter for de af Staten beskæftigede Arbejdere er anslaaet til ca. 8 000 Kr., hvortil kommer en mindre Stigning i det i Henhold til Ulykkesforsikringslovens § 75 ydede Statstilskud. Da Selskabernes Premier allerede efter Loven af 31. Marts 1941 er beregnet under Hensyn til de forhøjede Dagpenge, maa Selskaberne bære Merudgiften uden Refusion fra Statskassen, bortset fra de forholdsvis faa Tilfælde, hvor Dagpengebeløbet i Medfør af § 2, Stk. 1, 2det Pkt., hæves fra 6 Kr. 18 Øre indtil 6 Kr. 25 Øre, jfr. de specielle Bemærkninger til denne Bestemmelse. Statskassen maa derimod fortsat bære Udgifterne ved Forhøjelsen af Dagpenge for de før 1. April 1941 indtrufne Ulykkestilfælde efter de hidtil gældende Regler, jfr. § 2, Stk. 2, i Loven af 31. Marts 1941. Disse Udgifter vil